

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/41/2019
Identifikačné číslo spisu: 2315010098
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2315010098.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí konanom 31. júla 2019 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému T. V. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, o dovolaní obvineného T. V. proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 01. apríla 2015, sp. zn. 2T/20/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj len „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 01. apríla 2015, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného T. V., nar. XX. T. v P., naposledy trvale bytom U., K. XXXX/XX, prechodne bytom P. XXX, t. č. v ÚVTOS Leopoldov (ďalej aj len „obvinený“) že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, uznal obvineného T. V. za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- v presnejšie nezistenom čase dňa 30. augusta 2014 na presnejšie nezistenom mieste v meste U., od nezistenej osoby si neoprávnene zadovážil a následne do 19.40 hod. dňa 30. augusta 2014 pri sebe neoprávnene prechovával v obci L. 1 ks zatavenú plastovú injekčnú striekačku s obsahom 790 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 54,1 % hmotnostných, obsahujúce 427 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 11 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu súd prvého stupňa uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd prvého stupňa pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon

trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj len „krajský súd“) rozhodujúci na podklade odvolania podaného obvineným, rozhodol uznesením z 24. septembra 2015, sp. zn. 6To/44/2015 podľa § 319 Trestného poriadku tak, že odvolanie obvineného zamietol.

V nadväznosti na vyššie uvedené podal obvinený proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 01. apríla 2015, sp. zn. 2T/20/2015 prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Karola Nagya, advokáta advokátskej kancelárie Nagy & Partners, s.r.o., so sídlom Športová 470/11, 924 01 Galante dovolanie, a to s poukazom na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Prípustnosť podaného odvolania obvinený odvodzuje od ním namietanej skutočnosti, že súd prvého stupňa nedostatočne a nesprávne vyhodnotil v konaní predložené a vykonané dôkazy, nedostatočne sa vysporiadal so zisteným skutkovým stavom a dospel k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci, čo má za následok nesprávnosť meritórneho rozhodnutia. Obvinený rovnako namieta zmatečnosť rozhodnutia, ktorú odôvodňuje od hypotetických, resp. špekulatívnych záverov súdu prvého stupňa pri ustálení skutkového stavu. V tejto súvislosti cituje § 119 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s vadou nezákonnosti, ktorou má trpieť zaistený 1 kus zatavenej injekčnej striekačky. Dodáva, že je na zvážení súdu, či na základe skutočností, ktoré mal súd v konaní zistené, mohol byť skutok skutočne aj právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona. Súhrnne prostredníctvom obhajcu v závere podaného dovolania konštatuje, že sú dané dôvody na zmenu rozsudku v prospech obvineného.

Vzhľadom na uvedené obvinený prostredníctvom obhajcu v dovolacom návrhu žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného dovolania rozhodol tak, že zruší rozsudok Okresného súdu Galanta z 01. apríla 2015, sp. zn. 2T/20/2015 a to vo všetkých výrokoch.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že vo vzťahu k osobe obvineného bolo pred súdom prvého stupňa postupované podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku. Prijatie vyhlásenia o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe má okrem iného aj ten procesný následok, že dovolanie proti rozhodnutiu prijatému na základe vyhlásenia obvineného o vine je prípustné výlučne s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorého naplnenie však obvinený vôbec v podanom dovolaní nenamieta. Prokurátor má za to, že obvinený síce v podanom dovolaní formálne uviedol, že toto podáva proti všetkým výrokom rozhodnutia, no z jeho obsahu je zrejmé, že napáda najmä výrok o vine a poukazuje na možnú nezákonnosť zaisteného dôkazu. Na základe ním urobeného vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je však zrejmé, že v tomto rozsahu dovolanie v posudzovanej veci prípustné nie je; navyiac z ustanovení § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku v spojení s § 372 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa za súčasného naplnenia predpokladu, že proti dovolaním napádanému výroku o vine podal opravný prostriedok. V posudzovanej veci tento prípad nenastal, preto s poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanom dovolaní obvineného rozhodol tak, že ho odmietne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že obvinený podal dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1

a/ generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Obvinený je oprávnený podať dovolanie vo svoj prospech proti výroku rozhodnutia súdu druhého stupňa, ktorý sa ho priamo týka. Obvinený môže podať dovolanie aj z dôvodu, že v takomto rozhodnutí určitý výrok chýba (nebol urobený). Obvinený je oprávnený podať dovolanie za predpokladu, že podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, o tomto opravnom prostriedku bolo rozhodnuté a je naplnený niektorý z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Obvinený, alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku, rovnako generálny prokurátor, môžu podať dovolanie len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

V predmetnej veci mohol obvinený vecne podať dovolanie len proti uzneseniu krajského súdu, a to s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, čo sa ale nestalo. Za takejto situácie nezostalo najvyššiemu súdu iné, len rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Najvyšší súd zároveň nad rámec už vyjadreného konštatuje, že hoci podané dovolanie formálne nesprávne smeruje proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, obvinený ním navyše vecne napáda najmä výrok o vine, ktorý urobil súd prvého stupňa na základe jeho vyhlásenia o vine a proti ktorému Trestný poriadok, v rozsahu v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, právo podať odvolanie ani vôbec nepriznáva. Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku pritom vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine podať dovolanie, avšak iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Toto ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorých však takisto vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Teda iba vtedy, ak proti výroku, ktorý napáda dovolaním (v tomto prípade výrok o vine), podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté, resp. ak bol takýto výrok druhostupňovým súdom zmenený v jeho neprospech na podklade opravného prostriedku podaného prokurátorom alebo poškodeným.

V závere najvyšší súd len pre úplnosť dodáva, že podané dovolanie nespĺňa koniec -koncov ani podmienku uvedenú v § 371 ods. 4 Trestného poriadku, nakoľko obvineným namietané okolnosti, ktoré by v prípade ich preukázania bolo možné vecne podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, mu totiž museli byť známe už v pôvodnom konaní a doposiaľ ich vôbec nenamietal.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.